

Geometrické pravděpodobnosti

Konvexní křivky v rovině

In: Bohuslav Hostinský (author): Geometrické pravděpodobnosti. (Czech).
Praha: Jednota čs. matematiků a fyziků, 1926. pp. 36–48.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/402806>

Terms of use:

© Jednota čs. matematiků a fyziků

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library*
<http://dml.cz>

p. 321—347., Scientific Papers, vol. VI., p. 604—626); *Lord Rayleigh*: The theory of Sound, 2nd edition, London 1894, vol. I., p. 39—41. Srv. též *M. v. Smoluchowski*: Abhandlungen über die Brownsche Bewegung (Ostwalds Klassiker, Nr. 207.)
 Je-li n velmi veliké a $l_1 = l_2 \Rightarrow \dots \Rightarrow l_n = 1$, jest přibližně

$$P_n = 1 - e^{-\frac{r^2}{n}}.$$

III. Konvexní křivky v rovině.

19. *Přímky protínající konvexní křivku.* — a) Budiž k uzavřená konvexní*) křivka; volme počátek O souřadnic uvnitř k . Je-li φ úhel, který svírá vnější normála s osou Ox , bude vzdálenost tečny od počátku určitou funkcí úhlu φ , kterou označíme $f(\varphi)$. Tato funkce je kladná, jednoznačná a periodická s periodou 2π . Každá přímka

$$x \cos \varphi + y \sin \varphi - q = 0$$

protínající křivku C vyhovuje podmínce

$$q - f(\varphi) \leq 0;$$

znamení rovnosti platí jen pro případ, že přímka se dotýká křivky k . Měrou všech jejích sečen je podle odst. 11. výraz

$$m = \iint dq \, d\varphi = \int q \, d\varphi = \int_0^{2\pi} f(\varphi) \, d\varphi,$$

který můžeme psát též ve tvaru

$$m = \frac{1}{2} \int_0^{2\pi} [f(\varphi) + f(\varphi + \pi)] \, d\varphi.$$

Výraz v závorce udává vzdálenost dvou tečen kolmých k normále určené úhlem φ ; tuto délku můžeme považovati za polovinu průmětu celého obvodu křivky do normály (rozumí se, že počítáme jen s absolutními hodnotami jednotlivých elementů obvodu resp. jejích průmětů). Označme řečený průmět písmenem A ; obdržíme

$$m = \frac{1}{4} \int_0^{2\pi} A \, d\varphi.$$

*) Křivku nazýváme konvexní, je-li profata každou přímkou nejvýše ve dvou bodech.

Poslední integrál vypočteme podle Cauchyho *) takto: Promítneme-li úsečku délky s do přímky, která s ní svírá úhel φ , jest absolutní hodnota průmětu $s |\cos \varphi|$. Integrujme tento výraz v mezích od 0 do 2π ; vychází

$$s \int_0^{2\pi} |\cos \varphi| d\varphi = 4s.$$

Poněvadž pak si můžeme mysliti obvod křivky k rozdělen na nekonečně malé úsečky, jest

$$\int_0^{2\pi} Ad\varphi = 4\text{násobnému obvodu křivky.}$$

Z toho plyne, že množství všech přímek, protínajících konvexní křivku, má míru rovnou jejímu obvodu.

Tato věta dá se přenést i na konvexní obrazce, jichž tečna nemění se spojitě s úhlem φ , na př. na konvexní mnohoúhelníky. V každém vrcholu mnohoúhelníka mění se $f(\varphi)$ nespojitě. Mnohoúhelník dá se však nahraditi s libovolnou přesností konvexní křivkou, jejíž tečna mění spojitě svůj směr; blíží-li se křivka mnohoúhelníku, blíží se míra všech přímek ji protínajících určité limitě, kterou považujeme za míru přímek, protínajících daný mnohoúhelník.

Není-li křivka k (nebo mnohoúhelník) konvexní, myslíme si kolem ní položenu uzavřenou a napiatou nit, která je tak stažena, že má nejmenší možnou délku. Nit přilehne pak ke k jen podél konvexních oblouků; má-li k konkávní oblouky, bude nit míti přímočaré úseky a vytvoří uzavřenou konvexní čáru k' . Každá přímka protínající k (nebo k') protíná též k' (nebo k), takže integrál

$$\iint dq dq$$

má stejnou hodnotu jak pro množství přímek, jež protínají křivku prvou, tak pro množství, odpovídající křivce druhé. Proto můžeme se v těchto úlohách omeziti jen na křivky konvexní.

Z věty o míře přímek protínajících konvexní křivku (nebo konvexní obrazec) plyne tento důsledek: *Pravděpodobnost p , že přímka, protínající konvexní obrazec k_1 o obvodě L_1 , pro-*

*) Viz Mémoire sur la rectification des courbes et la quadrature des surfaces courbes, Oeuvres de Cauchy, 1e série t. 2., p. 107—177.

tiná současně jiný konvexní obrazec k_2 , jenž leží uvnitř k_1 a má obvod L_2 , jest

$$p = L_2 : L_1. \quad (22)$$

L_1 měří zde množství všech případů možných, L_2 množství všech případů příznivých. Je zajímavo, že pravděpodobnost p závisí toliko na poměru obou obvodů, nikoli však na geometrickém tvaru obou čar ani na jejich relativní poloze.

b) Ujijme rovnice (22) k řešení této úlohy: V rovině jsou narýsovány ekvidistantní rovnoběžky a mimo to konvexní křivka k v obvodu L ; vzdálenost $2a$ dvou sousedních rovnoběžek je tak veliká, že křivka k nemůže protínati dvě z nich. Jest vypočísti pravděpodobnost p , že křivka k je profata některou rovnoběžkou.

Představme si, že narýsujeme kružnici k' o průměru $2a$ tak, že obsahuje křivku k ve svém vnitřku. Obrazec složený z křivky k a z kružnice k' považujeme za neproměnný útvar; mění-li k svou polohu v rovině, mění ji zároveň k' . V každém případě je k' profata nějakou rovnoběžkou (jen jednou z nich; nehledíme ke krajnímu případu, kdy se k' dotýká dvou sousedních rovnoběžek). Výpočet pravděpodobnosti p redukuje se tudíž na řešení úlohy: přímka protíná křivku k' v obvodu $2\pi a$; určiti pravděpodobnost p , že protíná křivku k o obvodu L , která leží uvnitř k' . Vychází podle vzorce (22)

$$p = \frac{L}{2\pi a}. \quad (22')$$

Redukuje-li se k na úsečku o délce $2b$, jest $L = 4b$ a

$$p = \frac{2b}{\pi a}. \quad (22'')$$

Tímto vzorcem je rozřešena *Buffonova úloha o jehle*. Srv. odst. 8. a odst. 35. a.

20. *Croftonova věta o třetí mocnině sečny*. — Počítejme dvojím způsobem míru M pro množství, jehož prvkem je pár bodů zvolených uvnitř k ; při tom považujeme páry za různé, liší-li se pořadím obou bodů. Předně máme

$$M = P^2.$$

Abychom vypočetli M druhým způsobem, označme písmeny x, y resp. x', y' souřadnice dvou bodů A a A' volených uvnitř k . Pišme

$$M = \iiint dx' dy' dx dy$$

a integrujme podle x', y' předpokládající, že bod A' vyplňuje

nekonečně malou výseč, která má za vrchol pevný bod A , a která jest omezena přímkami (q, φ) a $(q + dq, \varphi + d\varphi)$ v bodě A se sbíhajícími. Jsou-li c délka celé sečny (q, φ) a r resp. $c - r$ obě části, ve které se bodem A dělí, bude

$$M = \iiint \frac{1}{2} [r^2 + (c - r)^2] dx dy d\varphi.$$

Polohu bodu A můžeme určití veličinami q (= vzdálenosti sečny (q, φ) od počátku souřadnic) a r (= vzdálenosti bodu A od jednoho konce sečny). Poněvadž pak

$$dx dy = dq dr,$$

jest

$$\begin{aligned} M &= \iiint_0^c \frac{1}{2} [r^2 + (c - r)^2] dr dq d\varphi = \\ &= \iint \frac{1}{3} c^3 dq d\varphi. \end{aligned}$$

Srovnajíce obě formule pro M , obdržíme vzorec Croftonův: *)

$$\iint c^3 dq d\varphi = 3 P^2.$$

Výraz

$$\frac{1}{3} c^3 dq d\varphi$$

udává míru pro množství párů bodových AA' , určených těmito podmínkami: bod A leží uvnitř nekonečně úzkého pruhu omezeného přímkami (q, φ) a $(q + dq, \varphi)$, spojnice AA' svírá s přímkou (q, φ) úhel obsažený v mezích 0 a $d\varphi$.

21. *Vzájemné polohy sečen a bodů.* — V následujících odstavcích označíme písmenem

L . . . obvod dané uzavřené konvexní křivky k ,

P . . . její plošný obsah,

q, φ . . souřadnice přímky; rovnice přímky zní

$$x \cos \varphi + y \sin \varphi - q = 0,$$

σ, σ' . . plošné obsahy částí, ve které se vnitřek křivky k dělí danou sečnou; $\sigma + \sigma' = P$.

a) Množství všech přímek, které protínají křivku k , má míru L . Dle odst. 15. má množství, jehož prvkem je pár sečen křivky L , míru

$$N = \frac{1}{2} L^2.$$

*) Viz Crofton, *Comptes Rendus* 1869, p. 1469; J. A. Serret: *Annales scientifiques de l'École Normale Supérieure* 1869, p. 177.

Množství všech párů sečen, které se protínají uvnitř k , má míru

$$Z = \frac{1}{2} \iiint dq d\varphi dq' d\varphi';$$

integrace vztahuje se ke všem sečnám (q, φ) a (q', φ') takovým, že průsečík leží uvnitř k .

Vytkneme dvě pevné sečny rovnoběžné: (q, φ) a $(q + dq, \varphi)$. Nekonečně úzký pruh, utvořený jimi a dvěma obloučky křivky k , má, vynecháme-li nekonečně malé veličiny vyšších stupňů, obvod $2c$; c značí délku sečny (q, φ) . Je tedy, integrujeme-li dle q' a φ' ,

$$Z = \frac{1}{2} \iint 2c dq d\varphi.$$

Poněvadž pak nezávisle na φ jest

$$\int c dq = P, \quad \text{a} \quad \int d\varphi = \pi,$$

jest

$$Z = \pi P.$$

Pravděpodobnost, že dvě sečny křivky k protínají se uvnitř k , jest

$$p = \frac{Z}{N} = \frac{2\pi P}{L^2}.$$

b) Obráťme se nyní k výpočtu míry I pro množství, jehož prvek jest utvořen sečnou křivky k a párem bodů AA' , jež leží oba uvnitř k po různých stranách oné sečny. Při tom nepovažujeme dva takové páry za různé, liší-li se jen označením (pořadím) obou bodů.

Míra I dá se vyjádřiti trojím způsobem. Předně jest

$$I = \iint \sigma \sigma' dq d\varphi;$$

kde σ a σ' jsou části plochy P , oddělené sečnou (q, φ) ; integrace se vztahuje ke všem sečnám.

Uvážíme-li dále, že množství všech přímků protínajících úsečku AA' o délce ρ má míru 2ρ (úsečku považujeme za nekonečně zploštělou uzavřenou křivku o obvodu 2ρ), můžeme psáti

$$I = \frac{1}{2} \iint 2\rho dx dy dx' dy';$$

podle souřadnic (x, y) bodu A a podle souřadnic (x', y') bodu A' integruje se přes celý vnitřek křivky k .

Třetí vzorec pro míru I lze odvoditi následovně: Vedme bodem A , který prozatím považujeme za pevný, dvě sečny (q, φ) a $(q + dq, \varphi + d\varphi)$, tvořící nekonečně malý úhel $d\varphi$. Budiž c délka sečny a r vzdálenost bodu A od jednoho jejího konce. Množství bodů A' , ležících uvnitř onoho nekonečně malého úhlu (po jedné straně bodu A) ve vzdálenosti ϱ až $\varrho + d\varrho$ od A má za míru

$$\varrho d\varrho d\varphi;$$

množství přímek protínajících úsečku AA' má míru

$$2\varrho.$$

Příspěvek k integrálu I , pocházející ode všech bodů A' , ležících po obou stranách bodu A v onom nekonečně malém úhlu, je tedy

$$\frac{1}{2} 2 dx dy d\varphi \left[\int_0^r \varrho^2 d\varrho + \int_0^{c-r} \varrho^2 d\varrho \right] = \frac{1}{3} [r^3 + (c-r)^3] d\varphi dx dy.$$

Integrál I vypočteme nahradíce, podobně jako v odst. 20., element $dx dy$ elementem $dq dr$, takže

$$I = \frac{1}{3} \iiint_0^c [r^3 + (c-r)^3] dr dq d\varphi = \frac{1}{6} \iint c^4 dq d\varphi,$$

při čemž integrace se vztahuje ke všem sečnám (q, φ) křivky k .

Děleme integrál I měrou

$$\frac{1}{2} LP^2$$

množství, jehož prvkem je sečna a pár bodů zvolených uvnitř k . Obdržíme tak tři výrazy pro *pravděpodobnost* ω , že sečna křivky k odděluje dva body uvnitř k zvolené

$$\omega = \frac{2 \iint \sigma\sigma' dq d\varphi}{LP^2} = \frac{2 \iint \varrho dx dy dx' dy'}{LP^2} = \frac{\iint c^4 dq d\varphi}{3 LP^2}.$$

c) Uvnitř k volíme čtyři body A, B, C, D . Měrou množství všech párů bodových AB (spojnic AB) takových, že bod A leží uvnitř mezi přímkami (q, φ) a $(q + dq, \varphi)$, kdežto směr přímky AB liší se nekonečně málo od směru přímky (q, φ) , je dle odst. 20.

$$\frac{1}{3} c^3 dq d\varphi;$$

množství všech párů bodových CD (na pořadí bodů C a D nezáleží), jež leží po jedné nebo po druhé straně přímky (q, φ) , má za míru

$$\frac{1}{3} (\sigma^2 + \sigma'^2).$$

Míra pro množství čtyřbodových skupin $ABCD$ takových, že body C a D leží po téže straně přímky A, B (nutno dělití dvěma, ježto nezáleží na pořadí bodů A a B) je tudíž rovna integrálu

$$M = \frac{1}{12} \iint c^3 (\sigma^2 + \sigma'^2) dq d\varphi;$$

integrace vztahuje se ke všem sečnám křivky k .

Dělme tento výraz měrou

$$\frac{1}{4} P^4$$

množství všech čtveřin bodových $ABCD$, při čemž považujeme dvě takové čtveřiny za identické, liší-li se toliko pořadím bodů A, B nebo pořadím bodů C, D . Obdržíme vzorec pro *pravděpodobnost* Π že dva body uvnitř k volené leží po téže straně přímky, která spojuje dva jiné body volené uvnitř k :

$$\Pi = \frac{1}{3 P^4} \iint c^3 (\sigma^2 + \sigma'^2) dq d\varphi.$$

Podle odst. 20. jest

$$\frac{1}{3 P^4} \iint c^3 (\sigma^2 + \sigma'^2 + 2 \sigma \sigma') dq d\varphi = \frac{1}{3 P^2} \iint c^3 dq d\varphi = 1.$$

Z toho následuje: *pravděpodobnost* Π' , že dva body volené uvnitř k jsou oddělovány přímkou, která spojuje jiné dva body uvnitř k volené, jest rovna

$$\Pi' = 1 - \Pi = \frac{2}{3 P^4} \iint c^3 \sigma \sigma' dq d\varphi.$$

22. Další úlohy o skupinách tří nebo čtyř bodů. —

a) Uvnitř k volme tři body A, B a C . Spojnice těchto bodů dělí vnitřek křivky k na sedm částí, jež označíme čísly 1, 2, ... 7; vnitřek trojúhelníka ABC označíme číslem 1, část přilehlou k vrcholu A číslem 2, část přilehlou ke straně AB číslem 3 atd. (viz obr. 1.). Budiž D čtvrtý bod volený uvnitř k . Všechny čtyři bodové skupiny*) $ABCD$ takové, že D leží vzhledem k trojúhelníku ABC v k té části ($k=1, 2, \dots, 7$) tvoří množství, jehož míru nazveme M_k . Patrně jest

$$M_2 = M_4 = M_6, \quad M_3 = M_5 = M_7.$$

Výraz

$$M_2 + M_7 + M_4 + M_5 = 2(M_2 + M_3)$$

udává míru pro množství čtyřbodových skupin $ABCD$ takových, že přímka CD (spojnice vrcholu C s některým bodem

*) Zde přihlížíme k pořadí bodů uvnitř skupiny.

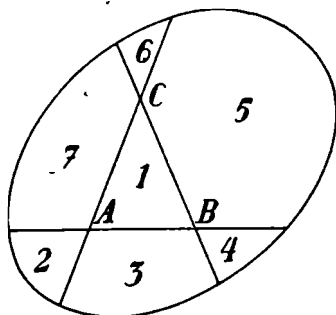
volným uvnitř některé z částí 2, 7, 5, 4), neprotíná úsečky AB . Nehledíme-li k pořadí bodů v páru A, B , ani v páru C, D , bude hořejší výraz roven čtyřnásobné míře M , vypočtené v odst. 21c.

Je tedy

$$2(M_2 + M_3) = 4M.$$

Výraz $M_2 + M_3 + M_4 + M_5 + M_6 + M_7 = 3(M_2 + M_3)$

jest měrou pro množství čtyřbodových skupin $ABCD$ takových, že bod D leží vně trojúhelníka ABC . Měrou všech čtyř-

Obr. 1.

bodových skupin vůbec jest P^4 , tedy *pravděpodobnost* ω , že bod volený uvnitř k leží vně trojúhelníka utvořeného jinými třemi body taktéž uvnitř k volenými, jest

$$\omega = \frac{3(M_2 + M_3)}{P^4} = \frac{6M}{P^4}$$

aneb, dosadíme-li za M vzorec odvozený v odst. 21c:

$$\omega = \frac{1}{2P^4} \iint c^3 (\sigma^2 + \sigma'^2) dq d\varphi = \frac{3}{2} II, \quad (23)$$

kde II značí pravděpodobnost definovanou v odst. 21c.

Pravděpodobnost, že čtvrtý bod leží uvnitř trojúhelníka utvořeného prvními třemi, jest

$$1 - \omega = 1 - \frac{1}{2P^4} \iint c^3 (\sigma^2 + \sigma'^2) dq d\varphi.$$

b) Počítejme střední hodnotu $m(\Delta)$ plochy trojúhelníka

utvořeného třemi body, jež jsou voleny uvnitř k . Podle obecné věty vyjádřené vzorcem (20) jest

$$1 - \omega = \frac{m(\Delta)}{P}$$

a tedy užijeme-li vzorce (23),

$$m(\Delta) = (1 - \omega)P = P - \frac{1}{2P^3} \iint c^3 (\sigma^2 + \sigma'^2) dq d\varphi. \quad (24)$$

c) Uvnitř k volíme čtyři body. Jak velká je pravděpodobnost p , že tvoří nekonvexní čtyřúhelník? (Sylvesterova úloha.) Pravděpodobnost p souvisí s pravděpodobností ω shora vypočtenou podle rovnice

$$p = 4(1 - \omega),$$

je tedy

$$p = 4 - \frac{2}{P^4} \iint c^3 (\sigma^2 + \sigma'^2) dq d\varphi. \quad (25)$$

Pro trojúhelník jest $p = \frac{1}{3} = 0.3333 \dots$,

» obdélník » $p = \frac{1}{3} \frac{1}{6} = 0.3056 \dots$,

» kruh » $p = \frac{35}{12 \cdot \pi^2} = 0.2955 \dots$ *)

W. Blaschke udává toto řešení Sylvesterovy úlohy: pravděpodobnost p nabývá hodnoty $\frac{1}{3}$ jen v případě, že k je trojúhelník a hodnoty $\frac{35}{12 \cdot \pi^2}$ jen v případě, že k jest elipsa; v prvním případě má p největší, ve druhém nejmenší možnou hodnotu.**)

d) Dva body jsou zvoleny uvnitř k a třetí bod na obvodě k . Plocha trojúhelníka jimi utvořeného má střední hodnotu

$$m_1(\Delta) = \frac{4}{3} m(\Delta),$$

kde $m(\Delta)$ je střední hodnota určená vzorcem (24).

K důkazu použijeme obecné věty, vyjádřené formulí (21). Na místo objemu V oboru D nastoupí zde obsah P křivky k ;

*) Viz Czuberovu knihu dříve citovanou a tyto práce: Crofton Probability (Encyclopaedia Britannica). J. Sylvester (Acta Mathematica, t. 14, 185—205; 1891). R. Deltheil (Annales de la Faculté des Sciences de Toulouse, 3e série, t. 11; 1919). A. Pánek (Časopis pro pěstování matematiky a fysiky r. 11, 1882, p. 121—122).

***) W. Blaschke: Ueber Affine Geometrie XI. (Berichte des Ges. d. Wiss. zu Leipzig, Math.-Phys. Klasse, Bd. 69., 1917; p. 436—453). Viz též W. Blaschke: Vorlesungen über Differentialgeometrie II., p. 55 (Berlin, 1923).

křivku tu zvětšíme nekonečně málo homotetickou transformací. Platí $dV = dP$. Přírůstek dm střední hodnoty $m = m(\Delta)$ bude zřejmě hověti úměře

$$dm : m = dP : P,$$

takže podle (21) bude (pro $n = 3$)

$$P \frac{dm}{dP} = 3(m_1 - m), \text{ tedy } m_1 = \frac{4}{3}m.$$

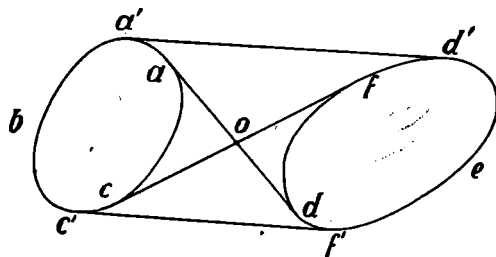
e) Uvnitř k volíme tři body a čtvrtý bod na K . Pravděpodobnost p_1 , že tyto čtyři body tvoří nekonvexní čtyřúhelník, rovná se pravděpodobnosti p [vzorec (25)].

Abychom to dokázali, užijeme zase homotetické transformace, kterou se k nekonečně málo mění; do vzorce (21') dosadíme $V = P$ a

$$dp = 0,$$

ježto uvedenou transformací se p nemění (p závisí jen na tvaru, nikoli na rozměrech křivky k): Vychází ihned, že $p_1 = p$.

23. *Přímky, jež protínají dvě konvexní křivky.* — a) Buďte k_1 a k_2 dvě konvexní křivky vzájemně se vylučující, X délka napiaté z křížené niti, položené kolem obou křivek a Y délka napiaté nezkřížené niti kolem nich položené. Označme dále písmenem A konvexní obrazec $oa'd'bc'co$ (viz

Obr. 2.

obr. 2.), utvořený částí křivky k_1 a částmi společných vnitřních tečen, jež se v o sbíhají; písmenem B pak obdobný konvexní obrazec $od'f'e'd'to$. Množství přímek protínajících obrazec A (nebo B) má míru rovnou obvodu obrazce A (nebo B); součet obou měr jest $= X$, míře to přímkového množství M , jež se skládá z těchto dvou částí: 1. z množství M_1 přímek

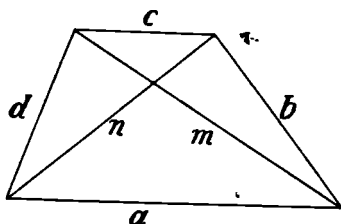
protínajících konvexní obrazec $d'bc'ed'a'$ (jsou-li $d'd'cc'$ společné vnější stěny obou křivek) a 2. z množství M_2 přímek, jež protínají současně obrazec A i obrazec B (tyto poslední přímky, obsažené též v množství M_1 , vyskytují se v M každá dvakrát). Měrou množství M_1 jest Y ; z toho soudíme, že

$$X - Y \quad (26)$$

je měrou množství M_2 těch přímek, které protínají zároveň obrazce A i B . Toto množství je však totožné, jak učí pohled na obrazec, s množstvím přímek, které protínají zároveň křivku k_1 i k_2 . Výraz (26) je měrou pro množství všech přímek, které protínají současně obě křivky k_1 a k_2 .

b) Užijme věty právě nalezené k řešení této úlohy: Je dán konvexní čtyřúhelník o stranách a, b, c, d a o úhlopříčkách m, n . Jest vypočítati míru pro množství těch přímek, které protínají dvě protější strany čtyřúhelníka.

Považujme strany a a c (viz obr. 3. za nekonečně zplstělé elipsy (strana a je zároveň osou a dvojnásobnou lineární

Obr. 3.

výstředností elipsy, jejíž vedlejší osa = o ; podobně strana c) a užijeme oné věty. Patrně jest

$$X = a + c + m + n, \quad Y = a + b + c + d = L,$$

kde L značí obvod čtyřúhelníka. Měrou pro množství všech přímek protínajících současně úsečky a a c jest

$$X - Y = m + n - b - d.$$

Podobně jest, klademe-li

$$X' = b + d + m + n, \quad Y' = L,$$

měrou pro množství všech přímek protínajících úsečky b a d výraz

$$X' - Y' = m + n - a - c.$$

Z toho následuje, že měrou pro množství všech přímek protínajících pár protějších stran v daném čtyřúhelníku jest

$$X - Y + X' - Y' = 2(m + n) - L.$$

Poněvadž pak L je měrou pro množství všech přímek protínajících obvod čtyřúhelníka, jest

$$p = 2 \frac{m + n}{L} - 1 \quad (27)$$

pravděpodobnost, že přímka protínající obvod čtyřúhelníka protíná jej ve dvou protilehlých stranách. Pro čtverec o straně a je

$$L = 4a, \quad m = n = a \sqrt{2},$$

a tudíž

$$\sqrt{p} = 2 - 1 = 0.414 \dots \quad (27')$$

Pro obdélník, jehož strany jsou v poměru 3 : 4, jest

$$L = 14, \quad m = n = 5,$$

a tudíž

$$p = \frac{8}{7}. \quad (27'')$$

c) Počítejme míru N pro množství přímek, které oddělují jednu konvexní křivku k_1 od jiné k_2 (obr. 2.).

Množství všech přímek, které protínají konvexní obrazec $a'bc'fed'a$, má za míru délku Y nezkrížené niti, položené kolem obou daných křivek. Míra Y skládá se z těchto částí: z míry L_1 (= obvodu křivky k_1), množství sečen křivky k_1 , z míry L_2 (= obvodu křivky k_2), množství sečen křivky k_2 a z míry N ; od součtu těchto tří veličin jest však odečísti podle vzorce (26) míru $X - Y$ množství všech sečen společných oběma křivkám k_1 a k_2 , neboť v součtu $L_1 + L_2$ je každá společná sečna čítána dvakráte. Je tedy

$$Y = L_1 + L_2 + N - X + Y$$

aneb

$$N = X - L_1 - L_2. \quad (28)$$

Vzorec (28) udává míru N pro množství přímek, které oddělují konvexní křivku o obvodu L_1 od jiné konvexní křivky o obvodu L_2 ; X značí délku napiaté zkřížené niti kolem obou křivek položené.

Úlohy 25. —29.

25. Křivka K o obvodu L obsahuje uvnitř dvě uzavřené a navzájem se vylučující křivky k a k' o obvodech l a l' . Jak veliká je

pravděpodobnost p , že libovolně vytčená přímka, která protíná K , neprotíná ani k ani k' ? [$p = \frac{x-l-l'}{L}$; viz větu dokázanou v odst. 23c].

26. Uvnitř k volíme dva body. Sečna, jež je spojuje, dělí se jimi a průsečíky s k ve tři části. Pravděpodobnost, že z těchto tří úseček dá se sestrojiti trojúhelník, jest $= \frac{1}{4}$. [Czuber: Geom. Wahrscheinlichkeiten, p. 156—157].

27. Uvnitř trojúhelníka zvolíme dva body; plošný obsah trojúhelníka, jež tvoří tyto body spolu s určitým vrcholem trojúhelníka daného, má střední hodnotu

$$M_2 = \frac{4}{7} S,$$

značí-li S plošný obsah daného trojúhelníka [Czuber tamtéž p. 235].

28. Uvnitř k jsou voleny dva body. Střední hodnota jejich vzdálenosti jest (viz odst. 21b) $\frac{\omega L}{2}$.

29. Střední hodnota tětiny, kterou určuje libovolná přímka, protínající křivku k , jest určena vzorcem

$$m_0 = \frac{\pi P}{L}.$$

Pro kruh o poloměru R vychází

$$m_0 = \frac{\pi R}{2}.$$

IV. Konvexní plochy v prostoru.

24. *Přehled zkratek.* — V této kapitole pojednáme o některých úlohách, jež se vztahují k uzavřeným konvexním plochám v prostoru. Každá taková plocha je profata libovolnou přímkou nejvýše ve dvou bodech. Označíme

písmenem

K . . . danou uzavřenou konvexní plochu bez singulárních bodů,

V . . . objem části prostoru omezené plochou K ,

S . . . plošný obsah plochy K ,

Σ, Σ' . . . objemy částí, ve které se dělí vnitřek plochy K libovolnou sečnou rovinou ($\Sigma + \Sigma' = V$),

k . . . konvexní křivku, ve které libovolná sečná rovina protíná plochu K ,

P . . . plošný obsah křivky k ,

L . . . obvod křivky k ,

C . . . délku sečny, kterou omezuje plocha K , na libovolné přímce ji protínající,

M . . . hodnotu integrálu (14), vztaženého ke všem rovinám (u, v, w), jež protínají plochu K .